

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 36. Articuli Londinensis Concilii sub Elisabetha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

psit pro responso tam propitio grates Sæcul. XVI.
A. C. 1563.
repenfurus: data est ejus epiftola die
vigefima quarta Septembris: verum Re-
gina hafce Cæfaris literas flocci ha-
buiffe videtur; quippe firmiter infiftere
decreverat articulis Synodi Londinenfis
anno priori millefimo quingentefimo
sexagefimo fecundo celebratæ, quam
etiam Anno poft Christum natum mil-
lefimo quingentefimo feptuagesimo pri-
mo confirmari juffit.

§. XXXVI.

*Articuli Londinenfis Concilii sub Eli-
fabetha.*

Hi articuli numero erant triginta no-
vem, ex quibus præcipuos subjici-
mus: porro eorum primi quinque ni-
hil a fide Catholica difcrepant, fextus
tamen omnes facræ Scripturæ libros in
Hebræorum Canone non contentos tan-
quam apocryphos rejicit, ut Canonicos
autem admittit omnes novi Testamenti
libros. In decimo articulo adfruitur,
quod poft Adæ peccatum homo non
poffit fe difponere ad fidem, nec quid
Deo acceptum operari absque gratiæ
auxilio. In undecimo justificatio foli
fidei adfcribitur, quamvis in articulo
duodecimo admittatur, quod piæ actio-
nes Deo gratæ fint neceffarii fidei effe-
ctus, ac confecutiones: mox vero in ar-

Sæcul. XVI.
A. C. 1563.

Titulo decimo tertio declaratur, quod omnia opera justificationem præcedentia sint peccata. Articulus decimus quartus rejicit doctrinam de operibus supererogatoriis: Decimus quintus vero vocibus admodum moderatis prædeterminationem explicat, atque observat, quod hæc doctrina sit valde periculosa iis, qui curiositate carnali, ac Dei spiritu destituta aguntur, econtra utilis, æ solatii plena existat illis, qui vera pietate animantur. In decimo nono articulo Ecclesia definitur, quod sit visibilis hominum purum Christi Verbum edocentium cœtus, qui tanquam testis, sacrarumque literarum depositarius agnoscitur. In vigesimo primo Generalem Conciliorum infallibilitas rejicitur, æque ac in sequenti Purgatorium, sanctorum invocatio, Sacrarum imaginum, & Reliquiarum cultus.

In vigesimo tertio stabilitur necessitas Ministrorum, qui vocari debent ab iis, quibus vocandi potestas competit. Vigessimus quartus preces in lingua patriæ fandi præcipit. Vigesimo quinto Sacramenta describuntur, quod sint efficacia gratiæ, & benevolentiæ Divinæ signa, per quæ Deus invisibiliter in nobis fidem operatur, excitat, & confirmat. Vigessimus sextus declarat, duo tantum dari Sacramenta a Christo Domino

Domino instituta, nimirum Cœnam, & Baptismum. Vigessimus septimus asserit, Baptismum parvulorum esse retinendum, eoquod Institutioni Christi Domini consonet: Vigessimus octavus docet, quod Cœna non sit nudum signum mutuæ benevolentiae inter Christianos, sed Sacramentum nostræ Redemptionis per mortem Christi Domini, proin illi, qui illud digne, ac cum fide recipiunt, participant Corpori, & Sanguini Domini nostri Jesu Christi. Vigessimus nonus transubstantiationem rejicit, declaratque, quod Corpus Christi Domini nonnisi modo spirituali per fidem in Cœna tradatur, recipiatur, & manducetur, neque ex Christi Domini Institutione hoc Sacramentum asservari, elevari, aut adorari valeat, atque ab impiis, & reprobis non recipiatur Corpus Christi, quamvis hi Corporis ejus Sacramentum manducant. Trigessimus Eucharistiam sub utraque specie præberi præcipit. Trigessimus primus declarat, quod præter Crucis Sacrificium non detur aliud.

In trigesimo secundo Episcopis, Sacerdotibus, & Diaconis connubii libertas conceditur. In trigesimo quarto damnantur illi, qui ritus Ecclesiasticos Dei Verbo non adversos, & auctoritate publica institutos, atque approbatos

Sæcul. XVI.

A C 1563.

Sæcul. XVI. violant, hos tamen mutandi, imo &
A. C. 1563. abolendi facultas Ecclesiis particularibus, aut Nationalibus permittitur. In trigesimo quinto secundus æque, ac primus Homeliarum tomus regnante Eduardo editus approbatur. In trigesimo sexto liber de Archiepiscoporum, & Episcoporum consecratione, necnon de Sacerdotum, & Diaconorum inauguratione sub ejusdem Eduardi Regimine concinnatus approbatur, simulque declaratur, illos, qui juxta hunc ritum post hujus Regis obitum fuere consecrati, ordinatique, legitime initiatos esse. In trigesimo septimo Reginæ adjudicatur suprema potestas in omnes Regni Ordines tam Ecclesiasticos, quam profanos, pronuntiatur tamen, quod hæc auctoritas non se extendat ad Verbi Divini prædicationem, aut Sacramentorum administrationem, sed duntaxat ad jus omnes Ecclesiasticos, profanosque Ordines in suo officio continendi, atque inobedientes, & rebelles puniendi. In trigesimo octavo statuitur, quod Papa nullam in Angliæ Regno auctoritatem possideat. Denique postremus decidit, quod rei mortis pœna affici queant, ac Christiani Magistratum jussu arma deferre, bellumque gerere possint. Ad calcem hujus Articuli Anabaptistæ peruntur, atque contra eos declaratur, quod

quod non cunctorum bona existant om-
nibus communia, juramentum vero sit
licitum.

Sæcul. XVI:
A.C. 1563.

Infuper Regina suum quoque in Ro-
manam Ecclesiam odium exerebat,
dum paulo post inducias Anno Christi
millesimo quingentesimo sexagesimo ter-
tio cum Gallis initas palam testabatur,
se ægro ferre animo, quod Hispaniæ
Rex revocato Feria Duce quemdam
Episcopum Alvarum de Quadra Aquila-
lanum Antistitem tanquam Legatum
decrevisset: hunc ergo satis remisse ex-
ceperat Regina, moxque, ac comper-
erat, quod hic Præsul Catholicos An-
glos in sua Religione corroborare nitere-
tur, atque cum Cardinalis Poli fami-
lia, quam illa immoderato odio infecta-
batur, arctam foveret amicitiam, sæ-
pius apud Hispaniæ Regem instabat,
ut hunc suum Oratorem revocaret:
Philippo II. autem renuente ipsa in hunc
Præsulem judicii acta instrui molieba-
tur, falsis innixa accusationibus: ast
hujus Episcopi obitus ulterioris invidiæ
successum prævertit. Fertur, hunc
Præsulem veneno necatum fuisse: e-
quidem Philippus hanc injuriam ali-
quandiu dissimulare videbatur, quini-
mo alium adhuc Prælatum tanquam
Oratorem in Angliam ablegabat: ve-
rum paulopost utrinque hostilem in mo-
dum

Sæcul. XVI. dum agi cœptum, unde sat diuturna
A.C. 1563. inter utrumque Regnum dissidia ex-
 oriebantur.

§. XXXVII.

Thuan. l. 35.

Wolffgangi Musculi Lutherani mors.

*Melch.
 Arian vit.
 Theol. Ger-
 man. Surius
 comm
 Spond hoc
 ann. n. 77.*

Inter Scriptores hoc anno mortuos
 pauci reperiuntur, qui circa res Ec-
 clesiasticas suos calamos exercuerunt,
 nam ex his nonnisi quidam numerantur
 hæretici, atque inter eos occurrunt
 Wolfgangus Musculus, & Sebastianus
 Castellion, quorum primus cujusdam
 Doliarii filius Dufæ in Lotharingia pro-
 pe Alsatix fines Anno Domini millesimo
 quadringentesimo nonagesimo septimo
 die octava Septembris natus est. Hic
 Ordinem S. Benedicti in quodam Palati-
 natus Monasterio ætatis suæ anno de-
 cimo quinto ingressus ibidem usque ad
 Annum a Christo nato millesimum quin-
 gentesimum vigesimum septimum persti-
 tit, in quo ad Prioratus officium electus
 est: at Protestantium librorum lectio
 ei Monasticæ vitæ tædium attulit, ideo
 oblatam dignitatem respuit, abjecto-
 que cucullo die vigesima septima De-
 cembris Margaritham Bartam sibi ma-
 trimonio sociavit. Postea Argentinam
 aufugiens ad extremam paupertatem
 redigebatur, unde Textoris opificium
 addiscere coactus, uxorem suam, ut
 in